

Mektup 31

– cirik · 03 Şubat 2021

.....o bahsi geçen yaz sıcakları ile tanışmaya başladım babacığım,gel de dayan bakalım,ne klimam var ,ne de beni gölgeleyen bir bulut üstümde,asıl şimdi kızını çok merak et bakiimm,ne yapacak benim çilli kızım demeyecek misin, beni gurbet değil ama bu sıcaklar hırpalayacak babacığım,bugüne kadar nasıl aştıysam güçlükleri bunu da atlatırım diyorum inşaallah , dışarıdan veya okuldan döndüğüm akşamlar yorgunluğumun kahrını çeken divana kendimi bıraktığım anlar daha çok hissediyorum neler çektiğimi sıcaklardan ,gözlerimi kapar kapamaz çöl rüyaları görmeye başlıyorum ,hatta serap gerçeğini bu rüyalarda daha yakından gördüğümü söylemeliyim, ama sıcakların beni eritmesine izin vermeyeceğim, buna da bir çare düşüneneceğim musti , mektubunda bana yazdıklarından bir bölüm sana göndereyim de ,ne kadar eksik olduğunu gör , bana yavan geldi doğrusu daha 40 fırın ekmek yemelisin tabiri var ya ! hadi ben 70 yapayım bunu..fakat sen daha iyilerini yazacakken çıtayı düşürmüşsün ,neyse okuyalım yazdıklarını da bir daha düşün : “..nereden bilebilirdim ,bir yaz akşamı ,boğazı ve boğazın deli mavi affetmez gizemli hırçın akışının karşısında buluşacağımızı, ve yüzüme vuran serin baş döndüren iyot kokusuyla bütünleşen ,şehrin ışıklı görseiliğın büyüyle seninle aynı duyguları konuşacağımızı nereden bilebilirdim,seni bulan ben ve beni bulan senin kesişmesi ne kadar anlamlı ,ister gün içi ister gecenin esrarlı labirent duygularıyla olsun şehrin ortasından geçen bu lacivert tuzlu suyun ,hayatlarımız için ne kadar etkili olduğunu anlatamam...iyi ki yedi tepesi var bu şehrin ,iyi ki akıp giden bizleri de içinde sürükleyen bir boğaz denizi var şehrin , her gece kendimi bir tepede avutuyorum ,farklı açılardan şehrin hikayelerini dinliyorum ,işte bu akşam nakkaştepe'deyim...” canım babacığım,sonu tepe ile biten her nokta İstanbul tepesi değil,burada şehrin yedi tepesinden bahsediyorsun oysa nakkaştepe bu tepelerden biri değil,peki nelerdir bu tepeler ,bari ben yazayım da hata etme,1-Topkapı Sarayı tepesi,2-Çemberlitaş tepesi,3-Beyazıt tepesi,4-Fatih tepesi,5-Yavuzselim tepesi,6-Edirnekapı tepesi,7 –Koca Mustafapaşa tepesi.,oldu mu musti,her gördüğün sakallı deden olmadığı gibi sonu tepe bitiyor diye İstanbul tepesi olmuyor işte ,okey !!! all right ..))) hem yazılarındaki kahraman çok bildik ve çok işlenen bir profil, “İssız adam”filmindeki karakter gibi valla, demek sen burada olsan kim bilir ne hikayeler yazacaksın ,çünkü 5000 yıllık bir geçmiş saklanıyor burada ,verimli Mezopotamya ovasının ortasında yükselen, kalker ve lavlarla örtülü bir dağın yamacındaki kent, neredeyse bütün kültürlerin uğrak yeri olmuş,kentin doğum tarihi İÖ 3000 yılına dayanıyor, buraya sırasıyla : Subarular, Sümerler, Akadlar, Hititler, İran'dan gelen Midiler. Daha sonra Asurlar, Urartular, Mitannîler, Aramîler, Persler gelip yerleşmiş,medeniyet ve kültürlerini kurmuşlar,2 bin yıl sonra Büyük İskender. İlk Hıristiyanlar, II. yüzyılda Romalılar, Sas sanîler, hemen ardından Bizanslılar. Araplar, IX. yüzyılda Hamdanîler, X. yüzyılın sonunda Mervanîler, XI. yüzyılda Türkmenler, XII. yüzyılda Artuklular. Haçlıların kılıç sesleri, ardından Eyyubîler sonra İlhanlılar. Karakoyumlu ve Akkoyumlu beylikleri. XVI. yüzyılda Safevîler, Osmanlılar ve nihayetinde Türkiye Cumhuriyeti ...görüyorsun musti , burada her taşın altında bin bir hikaye ,her insanda farklı kültürün bir yüzünü görmem mümkün, İstanbul için söylenen her ne ise ,buranın da tarihi yerleşim alanları üzerinde kurulmuş olmasının kayda değer bir seçkinliği var,bazen kendimi ters yönde

seyreden bir taşıt gibi hissediyorum musti,yüreğimdeki ses başka ,gittiğim yer başka ,neden mi böyleyim ,hasretini çektiğim ve istanbul'da bıraktığım heyecanlarım yüzünden tabi ki, hiçbir yere sığmıyor , kimseye bu duygularımı yeterince açamadım ,bu anlamda bir köprü kuramadım, ancak sana yazdığım mektuplar ve satırlarla rahatlıyorum,seninle paylaşabiliyorum ve uzaklar yakınlaşıyor ,bundandır yazarken hafıflediğim,bir sonraki güne güvenli ve kendinden emin uyanışım,şehrin boğucu ve dayanılmaz sıcakları dengelerimi bozacak belki , ama tatil yaklaşıyor ya, bunun morali biraz serinlik yapıyor bana ,sıcaklar işlemiyor böylece her geçen güne çentik atıyorum takvimde,ah kendi kendimi avutuyorum işte babacığım,sana basitçe gelebilir ama bana iyi geliyor, hatta arada bir Ankara'da babaannemin , o istimlak edilen gecekondu evi aklıma geliyor, güzel mi güzel,mini bahçesinde geçen çocuk günlerimi hatırlıyorum,evin duvarlarını çepeçevre sarmaşık dolanırdı ,hanimelileri çok güzel kokardı ,meyve ağaçlarına eşlik eden bakımlı kokulu çiçekler,güller,hoş huzur edici renkleri ile harikaydı,evet bir gecekonduydu ama evin bahçe içindeki şirinliği yetiyordu, o çocuk gözlerimle beni mutlu eden bu müstakil küçük bahçeli çiçek kokulu ev,içinde yaşamayı hayal ettiğim ev benim için de modeli oldu,kentlerin dayattığı, biçimlendirdiği monotonlukla, anlamsız saçma gereksiz planlarla inşa edilen binaların,ayaklarımızı topraktan kesmiş olması gerçekten sıkıcı ,sen yalın ayak gezmeyi severdin ya babacığım walla ben de istiyorum öyle yalın ayak olmayı, neyse canım babam sizler ne alemdesiniz,demek annem sana bakmak için elinden geleni yapıyor,çeşit çeşit börekler,yemekler,hazır sofralar...hımmm kilo da aldın mı ? seni bilirim uyarı ve ikaz olmazsa o puf börekleri iç edersin,ne kiraz bırakırsın ne erik-çilek,tam bir meyve canavarısın üstelik, eee battaniye işine girmiş annem onca çile ip alarak evi tuhafıye dükkanına çevirdi desene, diyorum ki torunlara battaniye işine girmeseydi şaşardım çünkü rahat durmaz annem,neyse ya böyle deşarz (doğru mu yazdım acaba) oluyor ya da seninle tartışarak demek ki,oysa dışarıda her şey hem ucuz hem rengarenk al benisi var,şimdi hem çok yorulacak hem uykusuz kalacak,çılğın ya annem !!! , her şeye rağmen Allah razı olsun senin “ aşere-i mübeşşere'm..” dediğin bu güzel insan annemden , bahçenin kedileri daha büyümüştür değil mi,ben geldiğimde sevilecek çağları geçmiş mi göreceğim yoksa, araba kullanıyor musun yoksa evin bekçisi gibi kapıdan hiç ayrılmıyor mu ? sana diyorum babacığım al annemi gecelere kayın,gündüzleri fethedin,ama bunu sen yapmazsın biliyorum üşengeç babasın çünkü,hemen trafikten,kalabalık yollardan,park cehenneminden bahsedersin,neyse yatsın yatsın da büyüsün arabam,benzini de sıcaklardan buharlaşsın...))2.şiir kitabın“yalnızlık çenberi” elimde ,herhangi bir sahifesini açtım,bak ne geldi ..içimi yalnızlıklarla doldurdum / uzat bana ellerini / bütün sessizlikleri öğrendim / gülüşlerini özledim / ansızın duyduğum bir ses gibi /seni görmek istiyorum../... ya musti durup durup yine şaşırıyorum,gerçekten 5 şiir kitabı çıkardın hiç birini alıp da şöyle doyasıya okumadım,kısaca herkes okudu biz üç kardeş okumadık,ilginç olduğu kadar sözün bittiği nokta herhalde ,gerçi sen böyle bir konu açıldığında hemen şöyle dersin “..çocuklar önemli bir konu değil bu,mecbur hissetmeyin,kendinizi de üzmeyin,şehir ve hayat şartları kitap okuma alışkanlığına izin vermiyor, sabahın ve akşamın köründe pin pon topu gibi gidip geliyorsunuz,siz işinize bakın,bırakın şiir severler okusun boynu bükük kitaplarımı,şiir seven insan yeterince dışarıda var...” şeklinde diyor musun demiyor musun babacığım söyle !!!,demek bugün yağmur yağıyor istanbul'a ,ne güzel yaa arabayla gezmek vardı ,yağmur kokulu güzelim istanbul'u ,şimdi erguvanlar da açmıştır kim bilir boğaz ve erguvan nasıl barışık şekilde şehri süslüyorlardır, babacığım

mektubuma son verirken ellerinden öpüyorum , yarın gelecek candan misafirlerim öğretmen arkadaşlarım için hazırlık yapmalıyım şimdi ,hadi hoşça kalın annem babam abim kardeşin tüm sevdiklerimle İstanbul...

20.05.2015

mustafa kaya /mardin'den